

תוספת מס' 1.

לעתון הרשמי, גליון מיוחד, מס' 1258 מיום 30 במרץ, 1943.

פקודת מס ההכנסה (תקון).

מס' 5 לשנת 1943.

פקודה הבאה לתקן את פקודת מס ההכנסה, 1941.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת מס ההכנסה (תקון), 1943, וקוראין אותה כאחת עם פקודת מס ההכנסה, 1941, הקרויה להלן הפקודה העיקרית.
2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יתוקן כדלקמן: —
(א) ההגדרה דלקמן תוסף לאחר ההגדרה „רבית של אגרת חוב“: —
„נכסי־בית“ פירושו, ביחס לכל נכסי בית הנמצאים בתוך אזור עירוני, כפירוש שניתן להם בפקודת מס הרכוש העירוני, 1940;
(ב) ההגדרות דלקמן תוספנה לאחר הגדרת המונח „פסול“: —
„בנין תעשייתי“ פירושו, ביחס לכל בנין תעשייתי הנמצא בתוך כל אזור פרט לאזור עירוני, כפיירוש שניתן לו בפקודת מס הרכוש החקלאי, 1942;
„קרקע“ פירושה, ביחס לכל קרקע הנמצאת באזור עירוני, כפירוש שניתן לה בפקודת מס הרכוש העירוני, 1940, ואילו ביחס לכל קרקע בכל אזור שאינו אזור עירוני, פירושה כפירוש שניתן לה בפקודת מס הרכוש החקלאי, 1942.”
- (ג) ההגדרה דלקמן תוסף לאחר ההגדרה „קבוע“: —
„תושב בפלשתינה (א"י)“ פירושו, ביחס ליחיד, יחיד הדר בפלשתינה (א"י) פרט להעדריים זמניים שפקיד ההערכה ימצא אותם הוגנים ובלתי־סותרים את סענתו של אותו יחיד כי הוא תושב בפלשתינה (א"י); ואילו ביחס לחבר אנשים פירושו כל חבר אנשים שהפיקוח על עסקיהם והנהלתם מבוצעים בפלשתינה (א"י).”
- (ד) ההגדרה דלקמן תוסף לאחר ההגדרה „מס“: —
„אזור עירוני“ פירושו כל אזור שמשלמים בו מס רכוש עירוני בתוקף צו עפ"י סעיף 1(3) של פקודת מס הרכוש העירוני, או עפ"י סעיף 1(3) של פקודת מס הרכוש העירוני, 1940.”
3. סעיף־קטן (1) לסעיף 5 של הפקודה העיקרית יתוקן כדלקמן: —
(א) בפסקא (ב), יש להחליף את המלים „הרוחים מכל עבודה“ המופיעות בתנאי השני לאותה פסקא במלים „המשכורת השנתית (פרט לתשלומים מיוחדים, הענקות או רוחים אחרים הנובעים מן העבודה) או 200 פונט, הכל לפי הסכום הקטן יותר“;
(ב) בפסקא (ג), יש להחליף את המלים „שווי הקרקע וההשבחות שעליה“ במלים „שוים של נכסי־בית או קרקע“, ואת המלים „שהקרקע וההשבחות שעליה הוערכו“ המופיעות בתנאי לאותה פסקא, במלים „שנכסי הבית או הקרקע הוערכו“;
(ג) בפסקא (ו), יש להחליף את המלה „מרכוש“ במלים „מכל נכסי־בית, קרקע או בנין תעשייתי“;
(ד) פסקא (ז) תוחלף בפסקאות דלקמן: —
(ז) רוחים המתקבלים מכל נכס זולת נכסי בית, קרקע או בנינים תעשייתיים;

(ח) רוחים הנובעים מחקלאות, מהנהלת משק, מיעור או ממטעים, לרבות שויה של כל תוצרת המתקבלת בקשר עם השמוש בהון, בנכסים, בזרעים או בבהמות, לצורך חקלאות, הנהלת משק, יעור או מטעים, או כל חלק ברוחים המתקבלים בעד שמוש כזה".

4. סעיף־קטן (1) של סעיף 11 מן הפקודה העיקרית יתוקן כדלקמן: —
(א) בפסקא (ט), יש להחליף את המלים „בעד פחת של בנינים", המופיעות בתחלת הפסקא, במלים דלקמן: —

„בעד פחת של כל נכסי בית הנמצאים בכל אזור עירוני או של כל בנין תעשייתי או בנין אחר הנמצאים בכל אזור שאינו אזור עירוני, פרט למחיר הקרקע שעליה בנויים אותם נכסי־בית או הבנין התעשייתי או הבנין האחר, או בעד פחת של";
(ב) בפסקת־משנה (iii) של פסקא (ט), יש להחליף את המלה „הבנינים" במלים „נכסי הבית, הבנין התעשייתי או הבנין האחר";
(ג) בתנאי לאותו סעיף־קטן יש להחליף את המלים „הקרקע וההשבחות שעליה" במלים „נכסי הבית או הקרקע".

תקון סעיף 11 של הפקודה העיקרית.

מס' 10 פ"ש' 1942.

5. (1) — סעיף־קטן (1) של סעיף 12 מן הפקודה העיקרית יתוקן כדלקמן: —
(א) במקום המלים „השווי השנתי של כל קרקע והשבחות או כל דמי שכירות או הכירה המתקבלים מרכוש" המופיעות בשורה השניה והשלישית, תבואנה המלים „ההכנסה החייבת במס עפ"י פסקא (ג), (ו) או (ח) של סעיף (1)5";
(ב) בפסקא (ב), יש להחליף את המלים „זולת הכנסה מן הרכוש" במלים „זולת הכנסה החייבת במס עפ"י פסקא (ג), (ו) או (ח) של סעיף (1)5";
(2) סעיף־קטן (2) מסעיף 12 של הפקודה העיקרית יבוטל ובמקומו יבוא הסעיף־קטן דלקמן: —

תקון סעיף 12 של הפקודה העיקרית.

„(2) כל אימת שבעל נכסי־בית או בנין תעשייתי או קרקע (פרט לקרקע המשמשת לצרכי חקלאות, הנהלת משק, יעור או מטעים) משתמש בהם בכל מסחר, עסק, מקצוע או מקצוע חפשי לצרכי רוחים או שהמחזיק בהם משתמש בהם לאותה מטרה ללא תשלום דמי שכירות, הרי לצרכי סעיף זה יש לקבוע את סעיפי ההכנסה, פרט להכנסה החייבת במס עפ"י פסקא (ג), (ו) או (ח) של סעיף (1)5, ע"י שינוי את השווי השנתי של אותם נכסי־בית, בנין תעשייתי או קרקע, כפי שנקבעו עפ"י פקודת מס הרכוש העירוני, 1940, או עפ"י פקודת מס הרכוש החקלאי, 1942, הכל לפי הענין, מן ההכנסה הכוללת החייבת במס של אותו בעל או אותו מחזיק, ויצרפו אל הסכום המתקבל כך את הוצאות התיקונים ושאר הוצאות, לרבות רבית של משכנתאות ופחת שתובעים בעד אותם נכסי־בית, בנין תעשייתי או קרקע עפ"י סעיף (1) 11 (ט)."

מס' 42 פ"ש' 1940.

מס' 5 פ"ש' 1942.

6. סעיף־קטן (3) מסעיף 14 של הפקודה העיקרית יבוטל ובמקומו יבוא הסעיף הקטן דלקמן: —

„(3) שום דבר האמור בסעיף זה לא יפורש כאילו הוא מתיר את ניכוי של כל הפסד שנגרם בחוץ לארץ ואשר אילו היה זה ריוח והיה נשאר בחוץ־לארץ לא היה חייב במס עפ"י הפקודה הזאת".

תקון סעיף 14 של הפקודה העיקרית.

7. סעיף 15 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י תוספת המלים „במשך השנה שקדמה לשנת ההערכה" לאחר המלים „בפלטחינה (א")".

תקון סעיף 15 של הפקודה העיקרית.

8. הסעיפים דלקמן יוספו לפקודה העיקרית לאחר סעיף 17 של הפקודה הנ"ל: —
17 א. לגבי אדם שאינו תושב בפלטחינה (א") במשך השנה שקדמה לשנת ההערכה, רשאי הנציב העליון במועצה להתקין תקנות הקובעות —
„ניכויים לגבי א-תושבים.

תוספת סעיפים חדשים 17 א ו-17 ב לפקודה העיקרית.

(א) את הניכויים שמותר לנכותם מהכנסתו של יחיד כזה;

(ב) את היחיד או סוגי היחידים שלגבם יחולו ניכויים כאלה.

17 ב.—(1) אין לעשות את הניכויים הקבועים בסעיף 11 ואת הניכויים הקבועים בסעיף 14 אלא לאחר שהראו לפקיד ההערכה חשבונות המתנהלים כהלכה כדי הנחת דעתו של פקיד ההערכה, ביחד עם החישוב המראה את הרוחים החייבים במס של המסחר, העסק, המקצוע או המקצוע החפשי.

(2) סעיף זה יקבל תוקף ביום הראשון באפריל, 1944.

„אין לעשות ניכויים אלא אם מנהלים חשבונות כהלכה.“

תקון סעיף 22 ש
הפקודה העיקרית.

9. סעיף 22 של הפקודה העיקרית יתוקן כדלקמן: —

(א) סעיף-קטן (1) של הסעיף הנ"ל יבוטל ובמקומו יבוא הסעיף הקטן דלקמן: —

(1) אם יחברר למנהל מס ההכנסה כי חברה שהפיקוח עליה הוא בידיהם של לא יותר מחמשה אנשים לא חלקה לבעלי המניות שלה בתור דיבידנדה רווחים שהרויחה בכל תקופה המסתיימת לאחר יום 31 במרץ, 1941, ושאפשר היה לחלקם בלי לפגוע לרעה בקיומו ובהתפתחותו של עסקה של החברה, וכי התוצאה של אי-החלוקה היא השתמטות מן המס או הפחתתו, רשאי הוא, לאחר שיימלך בדעתה של הועדה המוזכרת לקמן בסעיף-קטן זה, להורות את פקיד ההערכה לראות אותם רווחים בלתי מחולקים או כל חלקים מהם כרווחים שחולקו ואז יעריכו את האנשים הנוגעים בדבר כאילו קבלו רווחים כאלה:

בתנאי שאם כל אדם שהוערך במס בהתאם להוראות סעיף-קטן זה לא שלם במועד הנכון את המס המוטל על חלקו ברווחים הבלתי מחולקים של חברה אשר לפי סעיף-קטן זה ראה אותם פקיד ההערכה כרווחים שחולקו, כי אז יהיה אותו מס חוב המגיע מאותה חברה לממשלת פלשתינה (א"י) וגובין אותו כדרך שגובין חוב כזה; ובתנאי שאם חלקה החברה לאחר כ" את הרווחים הבלתי מחולקים האלה, לא יראו אותם כהכנסה החייבת במס שבידי מקבלי הרווחים האלה.

לצורך מתן עצות למנהל מס ההכנסה בשימוש בסמכויות המסורות לו עפ"י סעיף-קטן זה, תתקיים ועדה של חמשה אנשים שלא פחות משלושה מהם יהיו אנשים שאינם פקידים בממשלת פלשתינה (א"י); ועדה זו תיבחר ע"י המנהל, מדי התעורר הצורך לכך, מתוך רשימת חברים תורניים שתורכב ע"י הנציב העליון במודעה שתתפרסם לכך, מתוך רשימת חברים תורניים שתיקבע ע"י הנציב העליון במודעה שתתפרסם בעתון הרשמי;

(ב) בסעיף-קטן (3) (ב) של אותו סעיף, יש להוסיף את המלים „או בידיהן או בפקוחן של שתי חברות או יותר משתי חברות שאף אחת מהן אינה חברה שחלות עליה הוראות הסעיף הזה“ לאחר המלים „בידיה או בפקוחה של חברה שאין הוראות הסעיף הזה חלות עליה, המופיעות בתנאי (א)“;

(ג) סעיף-קטן (4) של הסעיף הנ"ל יבוטל ובמקומו יבוא הסעיף-קטן דלקמן: —

(4) „שום דבר האמור בסעיף זה לא ימנע הגשת ערעור עפ"י סעיף 53 על החלטתו של המנהל אגב השימוש בסמכויות המסורות לו בסעיף-קטן (1) או על החלטתו של פקיד ההערכה אגב השימוש בכל שיקול דעת שניתן לו עפ"י סעיף-קטן (2).“

10. הסעיף דלקמן יוסף לפקודה העיקרית לאחר סעיף 22 הימנה: —

22 א—(1) אם נמכרה סחורה ביחד עם אקטיב אחר של עסק, הרי לצורך הפקודה הזאת ייקבע חלק התמורה שיש ליחסה לסחורה ע"י המנהל ורואין את חלק התמורה שנקבע כך כמחיר ששולם ע"י הקונה בעד הסחורה.

„הוראות מיוחדות לחישוב ההכנסה הבאה מסמכיות סחורה או מהעברתה כאופן אחר.“

(2) לצרכי הסעיף הזה הרי כל סחורה שהועברה שלא בדרך מכירה רואין אותה כאילו נמכרה, ורואין כל סחורה שהועברה באופן כזה וכל סחורה שנמכרה בתמורה אך לא בכסף כאילו נמכרה במחיר השוק של היום שבו הועברה או נמכרה כך, ואילו, כשאין מחיר-שוק רואין את הסחורה כאילו נמכרה באותו מחיר שיקבע המנהל.

(3) שום דבר האמור בסעיף זה אין לראותו כסוגע בזכותו של מוערך לערער על הערכת מס עפ"י סעיף 53 על יסוד זה שכל קביעה שקבע המנהל לצורך סעיף זה היא למעשה מוטעית.“

הוספת סעיף חדש
22 א לפקודה
העיקרית.

11. סעיף 23 של הפקודה העיקרית יוטל ובמקומו יבוא הסעיף דלקמן: —
23. המס על ההכנסה החייבת במס של כל אדם, פרט לחברה, יוטל על אנשים פרט לפי הדרגות דלקמן: —
על כל פונט מ־300 הפונטים הראשונים	חמשים מיל.
על כל פונט מ־300 הפונטים הבאים	שבעים וחמשה מיל.
על כל פונט מ־300 הפונטים הבאים	מאה ועשרים וחמשה מיל.
על כל פונט מ־300 הפונטים שלאחריהם	מאתים מיל.
על כל פונט מ־400 הפונטים שלאחריהם	שלוש מאות עשרים וחמשה מיל
על כל פונט מן הסכום הנותר	חמש מאות מיל."
12. סעיף 24 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י החלפת המלים „מאה וחמשים מיל” במלים „מאתים וחמשים מיל”.
- 13.— (1) הסעיפים הקטנים דלקמן יוספו לסעיף 25 של הפקודה העיקרית לאחר סעיף־קטן (1) הימנו: —
- (1 א) אם ביחס לאיוו שנת הערכה הועלתה דרגת המס שיש לשלמו עפ"י סעיף 24 בעד ההכנסה החייבת במס של חברה, ולפני תאריך התחלת התוקף של החוק המטיל את דרגת המס המוגדלת נכתה כל חברה הרשומה בפלשתינה (א"י) מדיבידנדה המשתלמת לבעל־מניות (הקרואה להלן בסעיף־קטן זה „הדיבידנדה המקורית”) מס בשעור נמוך מזה שהחברה שלמה או שהיא חייבת לשלם ביחס לאותה שנה בעד אותה הכנסה שממנה משלמים את הדיבידנדה הזאת, תהא החברה רשאית —
- (א) בשעת תשלום־הדיבידנדה הבא ע"י החברה (הקרואה להלן בסעיף־קטן זה „הדיבידנדה הבאה”), להשלים מתוך הדיבידנדה הזאת את סכום הניכוי החסר, נוסף על כל ניכוי אחר שהחברה רשאית לנכות מאותה דיבידנדה, ואין נפקא־מינה אם האדם הזכאי בדיבידנדה הבאה הוא אותו אדם שהיה זכאי בדיבידנדה המקורית או לא; או
- (ב) ברשות שתיתנן בכתב ע"י פקיד ההערכה, לגבות את סכום הניכוי החסר (שיפורט באותה רשות בכתב) מן האדם ששלמו לו את הדיבידנדה המקורית ממש כאילו היה אותו סכום חוב המגיע לחברה; ובכל מו"מ משפטי לגביית אותו סכום תשמש אותה רשות בכתב הוכחה לחוב, ולא יהא צורך בהוכחת חתימתו של פקיד ההערכה על אותה רשות בכתב אלא אם יצוה בית המשפט אחרת בשל סיבה מיוחדת.
- (1 ב) אם ביחס לאיוו שנת הערכה נכתה חברה הרשומה בפלשתינה (א"י) מהדיבידנדה ששולמה לבעל־מניות (הקרואה להלן בסעיף־קטן זה „הדיבידנדה המקורית”) מס בשעור גבוה מזה שהחברה שלמה או חייבת לשלם ביחס לאותה שנה בעד ההכנסה שממנה משלמים את הדיבידנדה הזאת, הרי, אם לא שלמה החברה את סכום הניכוי היתר בהתאם להוראות סעיף־קטן (1 ג), חייבת החברה, בשעת תשלום־הדיבידנדה הבא ע"י החברה (הקרואה להלן „הדיבידנדה הבאה”) להחזיר אותו סכום ע"י הפחתת סכום המס שנוכה ע"י החברה מאותה דיבידנדה, ואין נפקא־מינה אם האדם הזכאי בדיבידנדה הבאה הוא אותו אדם שהיה זכאי בדיבידנדה המקורית, או לא.
- (1 ג) אם, בשעת תשלום דיבידנדה לבעל מניות, נכתה חברה כזאת ניכוי יתר כמוזכר בסעיף־קטן (1 ב), חייבת החברה, בתוך ארבעה עשר יום מן היום שנמסרה לה הודעת ההערכה ביחס לאותה הכנסה שממנה שולמה הדיבידנדה, להגיש לפקיד ההערכה חשבון של סכום ניכוי־היתר, ורשאי פקיד ההערכה בכל עת לאחר הגשת החשבון האמור לעיל אך לפני החזרת אותו ניכוי־יתר בהתאם להוראות סעיף־קטן (1 ב), לדרוש מאת החברה, במודעה בכתב שתמסר לחברה, לשלם אותו סכום למנהל החשבונות הכללי ומשעשה כך יהיה אותו סכום חוב המגיע לממשלת פלשתינה (א"י), שיש לשלמו בתוך חודש ימים מיום מסירת ההודעה, וגובין אותו כדרך שגובין חוב כזה.
- (2) סעיף־קטן (5) לסעיף 25 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י החלפת המלים „החשבון האמור לעיל” במלים „כל חשבון שדרוש להגישו עפ"י סעיף זה”.
14. סעיף 26 של הפקודה העיקרית יתוקן כדלקמן: —

ביטול סעיף 23 של הפקודה העיקרית והחלפתו בסעיף אחר.

תקון סעיף 24 של הפקודה העיקרית.

תקון סעיף 25 של הפקודה העיקרית.

תקון סעיף 26 של הפקודה העיקרית.

(א) לאחר המלים „חבר בני אדם“ המופיעות בשורה השלישית יש להוסיף את המלים „פרט לשותפות בלתי רשומה כמוגדר בסעיף-קטן (ii) של סעיף 45“;

(ב) התנאי דלקמן יוסף בסוף הסעיף: —

„בתנאי כי למרות כל האמור בסעיף זה או בסעיף הקודם, הרי סכום המס שנוכה למעשה ע"י חברה מכל דיבידנדה ששלמה החברה לבעל-מניות ינוכה מן המס המגיע ממקבל הדיבידנדה, ואין נפקא-מינה אם בתשלום הדיבידנדה עשתה החברה ניכוי-חסר או ניכוי-יתר או תקון של ניכוי-חסר או ניכוי-יתר קודם של מס, חוץ אם גתה החברה את הסכום של כל ניכוי-חסר בהתאם להוראות פסקא (ב) של סעיף-קטן (א 1) מסעיף 25 ובמקרה כזה יש לנכות את סכום המס שנוכה למעשה ע"י החברה ואת סכום המס שנגבה ע"י החברה בהתאם להוראות הנ"ל.“

15. סעיף 35 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י תוספת הסעיף-קטן דלקמן לאחר סעיף-קטן (1) הימנו: —

„(א1) הסכום של כל ניכוי כזה ינוכה לצרכי גביה מן המס המוטל על ההכנסה החייבת במס של המוערך.“

16. סעיף-קטן (2)(ב) של סעיף 40 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י החלפת המלים „250 פונט“ במלים „200 פונט“.

17. סעיף 43 של הפקודה העיקרית יבוטל ובמקומו יבוא הסעיף דלקמן: —

„43. רשאי פקיד ההערכה למסור מודעה בכתב לכל אדם המחזיק בכל נכסי-בית, קרקע או בנין תעשייתי הדרושה ממנו להמציא בתוך זמן מספיק רשימה המכילה —
(א) את השם והכתובת של בעל נכסי הבית, הקרקע או הבנין התעשייתי; וכן
(ב) דו"ח אמיתי ונכון על דמי השכירות שמשלמין ועל כל תמורה אחרת הבאה במקום דמי שכירות אלה.“

18. סעיף 45 של הפקודה העיקרית יסומן מחדש כסעיף 45(1) והסעיף הקטן דלקמן יוסף בסופו: —

„(ii) (א) מקום שמסחר, עסק, מקצוע חפשי או מקצוע המתנהל ע"י שני אנשים או יותר משנים יחדיו לא נרשם כשותפות בפלשתינה (א"י) (הקרוי להלן בסעיף זה „שותפות בלתי רשומה“) רואין את הרוחים מאותו מסחר, עסק, מקצוע חפשי או מקצוע כאילו נתקבלו ע"י אותו אדם המקבל חלק מאותם רוחים שפקיד ההערכה יקבע, והערכת המס תיעשה בהתאם לכך.“

(ב) שותפות בלתי רשומה אין לראותה כחבר בני אדם לצורך סעיף 26.“

19. סעיף-קטן (1) של סעיף 57 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י ביטול פסקא (ב) הימנו, והחלפתה בפסקא דלקמן: —

„(ב) על פקיד ההערכה למסור אגרת דרישה לאיש שהוערך, ואם לא סולק התשלום כמשך שלושים יום מיום מסירת אגרת הדרישה, רשאי פקיד ההערכה לכופף את התשלום כפי שנקבע לקמן או עפ"י פקודת המסים (גביה) שהוראותיה, פרט לסעיף 12 הימנה, תחולנה על גביית מס ההכנסה כאילו היה זה מס בגדר מובנה של אותה פקודה: בתנאי כי אם פקיד ההערכה אינו מושל המחוז, יעביר פקיד ההערכה למושל המחוז אשר בו דר החיוב במס או אשר בו מנהל הוא את עסקיו, תעודה בחתימתו המפורטת את סכום פיגוריו מס ההכנסה המגיעים מן החייב במס. עם קבלת התעודה הזאת יגש מושל המחוז לכופף את התשלום עפ"י הוראות פקודת המסים (גביה) החלות על גביית מס ההכנסה כאמור לעיל.“

20. סעיף 60 של הפקודה העיקרית יבוטל ובמקומו יבוא הסעיף דלקמן: —

60. פקיד ההערכה רשאי להגיש תביעה למס בשמו הרשמי ולגבותו בבית משפט בעל שפוט מוסמך ולגבות גם את דמי התביעה המלאים מן האדם שהוטל עליו תשלום המס, בתור חוב המגיע לממשלת פלשתינה (א"י), וכן מותר להגיש תביעה כזאת באמצעים הקבועים בסעיף 57 של פקודה זו.“

21. סעיף-קטן (1) מסעיף 61 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י החלפת המלים „בית האוצר“ במלים „מנהל החשבונות הכללי“.

תקון סעיף 35 ש
הפקודה העיקרית.

תקון סעיף 40 ש
הפקודה העיקרית.

ביטול סעיף 43 ש
הפקודה והחלפתו
בסעיף חדש.

תקון סעיף 45 ש
הפקודה העיקרית.

תקון סעיף 57 ש
הפקודה העיקרית.

פרק 15.

פרק 15.

ביטול סעיף 60 ש
הפקודה העיקרית
והחלפתו בסעיף חדש.

תקון סעיף 61 ש
הפקודה העיקרית.

תחילת התוקף.

22. פקודה זו תקבל תוקף ביום הראשון באפריל, 1943.

30 במרץ, 1943.

ג. ס. מקפרסון
מנהל עניני הממשלה.

פקודת הכנסות מלחמה (מס הכנסה) (תקון).

מס' 6 לשנת 1943.

פקודה הקובעת הוראות להשגת הכנסות מלחמה ע"י הגדלת מס ההכנסה והמתקנת לצורך זה את פקודת מס ההכנסה, 1941.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

1. — (1) פקודה זו תקרא פקודת הכנסות מלחמה (מס הכנסה) (תקון), 1943, וקוראין השם הקצר. מס' 28 ש' 1941. אותה כאחת עם פקודת מס ההכנסה, 1941, הקרויה להלן הפקודה העיקרית. (2) סעיף 2 של פקודה זו יחול על הערכות לשנת ההערכה המתחילה ביום הראשון באפריל, 1943, וכל שנת הערכה שלאחריה.

2. אם בשנה הקודמת לכל שנת הערכה שעליה חלה פקודה זו עולה ההכנסה החייבת במס של יחיד על אלפים ושש מאות פונט, הרי נוסף על מס המוטל בעד אותה שנת הערכה של אותה הכנסה עפ"י הוראות הפקודה העיקרית, יוטל על כל חלק או חלקים של אותה הכנסה העודף(ים) על אלפים ושש מאות פונט (הקרויים להלן "העודף") מס לפי השעורים דלקמן: —

מיל	בעד כל פונט
50	מחמש מאות הפונטים הראשונים של העודף
100	מחמש מאות הפונטים הבאים של העודף
150	מאלף הפונטים הבאים של העודף
200	מאלף הפונטים הבאים של העודף
250	מיתר העודף

3. פקודה זו תשאר בתקפה עד תום שנה אחת לאחר השלשים ואחד במרץ שלאחר היום אשר בו יחדל להיות תוקף לדבר המלך במועצה על הסמכויות לשעת חירום (הגנת המושבות), 1939, ואז יחדל להיות תוקף לפקודה זו.

ג. ס. מקפרסון
מנהל עניני הממשלה.

30 במרץ, 1943.

פקודת הכנסות מלחמה (מס הרכוש החקלאי).

מס' 7 לשנת 1943.

פקודה הקובעת הוראות להשגת הכנסות מלחמה ע"י הגדלת מס הרכוש החקלאי והמתקנת לצורך זה את פקודת מס הרכוש החקלאי, 1942.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת הכנסות מלחמה (מס הרכוש החקלאי) (תקון), 1943, וקוראין השם הקצר. מס' 5 ש' 1942. אותה כאחת עם פקודת מס הרכוש החקלאי, 1942, הקרויה להלן הפקודה העיקרית. 2. סעיף קטן (2) של סעיף 4 מהפקודה העיקרית יתקן בזה ע"י מחיקת התנאי המצורף לפקודה העיקרית.

3. בלי לפגוע בכל זכות שזוכין בה ובכל התחייבות שחבין בה עפ"י הפקודה, יחדל להיות תוקף להוראות הפקודה הזאת החל מיום השלשים ואחד של מרץ שלאחר היום אשר בו יחדל להיות תוקף לדבר המלך במועצה על הסמכויות לשעת חירום (הגנת המושבות), 1939, ואז תחדשנה הוראות הפקודה העיקרית המתוקנת בזה ויהא להן תוקף מלא.

ג. ס. מקפרסון
מנהל עניני הממשלה.

30 במרץ, 1943.